

υπέγγυα τὰ ἔσοδα τῶν τέλων τοῦ χαρτοσήμου, μὰ δὲν ἀμφιδάλλουμε πὼς θὰ μᾶς ἐπιτραπεί νὰ καταργήσουμε τὸ τέλος αὐτὸ τὸ κληρονομικὸ μιὰ καὶ τὰ ἔσοδά του εἶναι τόσο λίγα καὶ οἱ ὑπέγγυες πρόσοδες ἀφίνουν μεγάλο πλεῖσσευμα. Λοιπὸν προτείνουμε τὴν ἐξῆς διαρρύθμιση: μιὰ ἐλαφρὴ φορολογία τῶν παιδιῶν τοῦ πεθαμένου δὲν τῇ βρίσκουμε οὔτε γιὰ τὸν τόπο μας ἀδύνατη. Εἰν' ἀλήθεια πὼς ἐδῶ οἱ συνεχτικοὶ δεσμοὶ τῆς οἰκογένειας εἶναι μεγάλοι καὶ στὴν πατρικὴ περιουσία βρίσκεται καὶ κάποιον μέρος ποὺ τὸ κέρδισε τὸ παιδί· μὰ αὐτὸ πρῶτα γίνεται σκεδὸν μόνο στὶς μικρὲς καὶ μέτριες περιουσίες, ἔπειτα ἔχει τὸ λόγο του μόνο στὰ ἀρσενικὰ παιδιά. Θὰ πρότεινα λοιπὸν 1) τὰ κορίτσια ποὺ κληρονομοῦν τοὺς γονεῖς τοὺς ἂν εἶναι ἀνύπαντρα ἢ ἀπροίκιστα ἢ συνεισφέρουν τὴν προίκα νὰ πληρώνουν φόρο: γιὰ **κληρονομικὴ μερίδα** 30—50 χιλ. 1 0)0, 50—100 χιλ. 2 0)0, 100—250 χιλ. 3 0)0, 250—500 χιλ. 5 0)0, 500 χιλ. κ' ἐπάνου 9 0)0. 2) προικισμένα κορίτσια, ποὺ δὲ συνεισφέρουν τὴν προίκα τοὺς γιὰ κάθε κληρονομικὴ μερίδα **περιουσίας** μέχρι 50 χιλ. 3 0)0, 50—100 χιλ. 4 0)0, 100—250 χιλ. 6 0)0, 250—500 χιλ. 9 0)0, 500 χιλ. κ' ἐπάνω 12 0)0. 3) ἀρσενικὰ παιδιά γιὰ κάθε κληρονομικὴ μερίδα **περιουσίας** τουλάχιστο 250—500 χιλ. 2 0)0, 500 χιλ. κ' ἐπάνου 5 0)0. 4) οἱ ἄλλοι κατιόντες καὶ οἱ ἀνιόντες, σύζυγοι καὶ ἀδερφοὶ καὶ ἀναγνωρισμένα ἱδρύματα σύμφωνα μὲ τὸν πίνακα 2. 5) συγγενεῖς τοῦ τρίτου καὶ τέταρτου βαθμοῦ τῆς πλαϊνῆς συγγένειας καὶ θετὰ παιδιά γιὰ κάθε κληρονομικὴ μερίδα **περιουσίας** μέχρι 50 χιλ. 5 0)0, 50—100 χιλ. 6 0)0, 100—250 χιλ. 9 0)0, 250—500 χιλ. 12 0)0, 500 χιλ. κ' ἐπάνου 15 0)0, τέλος 6) ἄλλοι συγγενεῖς καὶ μὴ συγγενεῖς γιὰ κάθε κληρονομικὴ μερίδα **περιουσίας** μέχρι 50 χιλ. 12 0)0, 50—100 χιλ. 15 0)0, 100—250 χιλ. 20 0)0, 250—500 χιλ. 25 0)0 καὶ 500 χιλ. κ' ἐπάνου 30 0)0. Μιὰ τέτοια μεταρρύθμιση τοῦ φόρου τῶν κληρονομίων καὶ ἄλλων ἀποκτήσεων αἰτία θανάτου (μὰ καὶ γιὰ τίς δωρεὰς στὴ ζωὴ πρέπει ν' αὐξηθεῖ ἀνάλογα καὶ προοδευτικὰ τὸ ποσοστὸ) θὰ εἶχε θαυμασία ἀποτελέσματα καὶ θ' ἀποτελοῦσε σοβαρὸ βῆμα γιὰ μιὰ φιλελεύτερη φορολογικὴ μεταρρύθμιση. Ὁ φόρος τῆς κληρονομίας, μιᾶς περιουσίας ποὺ ἀποχτᾶμε χωρὶς διόλου νὰ κοπιᾶσουμε παρὰ μόνο γιὰτὶ ἔτυχε νὰ εἴμαστε συγγενεῖς ἢ φίλοι τοῦ πεθαμένου, εἶναι ὁ δικαιοῦτος ἀπ' ὅλους τοὺς φόρους, ἐκεῖνος ποὺ καθαρὰ ξεχωρίζει τὴν ἐργασία ἀπ' τὸ κεφάλαιο καὶ μόνο τὸ τελευταῖον χτυπάει. Τέτοια μεταρρύθμιση περιμένουμε ἀπ' τὴν Κυβέρνηση τῶν φιλελευτέρων, μεταρρύθμιση ποὺ θὰ τῆς ἐπιτρέψει ἀργότερα ν' αὐξη-

σει καὶ τοὺς μιστοὺς ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς ποῦ σήμερα δυστυχοῦν. Θὰ ἔχει ὁ κ. Βενιζέλος τὴ δύναμη νὰ βουλώσει τ' αὐτιά του γιὰ νὰ μὴν ἀκούσῃ τὰ πλάνα τραγούδια τῶν πλευτοκρατικῶν Σειρήνων, ποὺ ἄφησε νὰ τὸν περιστοιχοῦν;

A. ΤΡΑΝΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Τετάρτη 11 — Τρίτη 17 τοῦ Ἀπριλίου.

ΚΡΗΤΙΚΑ. Πάλι τίς ἡμέρες αὐτὲς δξύνθηκαν τὰ πράματα στὴν Κρήτη· καὶ σ' αὐτὸ φταῖνε φυσικὰ μὲ τίς ἀστείες παραξενιές τοὺς οἱ περιώνυμες «προστάτιδες» — μὰ δὲ φταῖνε λίγο αὐτοὶ οἱ Κρητικοί. Δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβουμε τὴν τέτοια τους διαγωγή. Γιατὶ τὰ πράματα εἶναι τόσο ἀπλᾶ, ὥστε δὲν ἐπιδέχονται καμμιά ἀμφιβολία γιὰ ἀνθρώπους λογικοὺς καὶ γιὰ ἀληθινὸς πατριώτες. Ἡ τὸ κρητικὸ ζήτημα ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ τίς Δυνάμεις καὶ τότε εἶναι τουλάχιστο παραφροσύνη τὸ νὰ κάνει κανεὶς ἐκεῖνο ποὺ σ' αὐτὲς δὲν ἀρέσει — ἢ εἶναι ζήτημα ἑλληνοτουρκικόν, καὶ τότε ἢ Ἑλλάδα τὸ δήλωσε κατηγορηματικὰ πὼς γιὰ τὴν ὥρα δὲν μπορεῖ νὰ πολεμήσῃ μὲ τὴν Τουρκίαν. Οἱ περιώνυμοι πατριῶτες δηλ. οἱ χυδαιότεροι ἐκμεταλλεῦτες τοῦ καθενὸς ζητήματος γιὰ τὰ προστυχότερα ἐλατήρια — οἱ ἀνθρώποι τοῦ κίτρινου τύπου φώναζαν τόσον καιρὸ πὼς τὸ ζήτημα εἶναι στὰ χέρια μόνο τῶν Δυνάμεων· μὰ τότε γιατί ὅλα αὐτὰ τὰ καμώματα; Τί ζητᾶν οἱ Κρητικοί; Ὅταν οἱ Δυνάμεις λέν «δὲ θέλουμε τὴν ἔνωση τώρα», φαντάζονται πὼς στέλνοντας βουλευτὲς στὴν Ἀθήνα κάνουν καμμιά εὐφυΐα ἢ παλληκαριά; ποιά θὰ εἶναι ἡ Κυβέρνηση ποὺ θὰ τολμήσῃ ν' ἀντισταθεῖ στὶς Δυνάμεις ποὺ ἀπλούστατα θὰ τῆς ἀπαγόρευαν — σὰν πρόκειται γιὰ ζήτημά τους — νὰ δεχτεῖ τοὺς Κρητικοὺς βουλευτὲς; Κι ἂν πρόκειται γιὰ ζήτημα ἑλληνοτουρκικόν γιατί δὲ μᾶς λέν κι αὐτοὶ καὶ οἱ Κρητικοὶ πὼς θέλουν πόλεμον καὶ γιατί δὲν ἀκοῦν τὴ θέληση ὅλης τῆς Ἑλλάδας ποὺ θέλει τὴν ἡσυχίαν γιὰ νὰ ἀναπτυχθεῖ ἐσωτερικά;

Εἶναι τέλος πάντων καιρὸς νὰ ἐξεταστοῦν καλὰ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῶν Κρητῶν. Τὸ νοιώθουμε καλὰ πὼς ἀνυπομονοῦν. Μὰ αὐτὸ δὲν τοὺς δικαιολογεῖ καὶ σὲ νὰ κλείνουν τὰ μάτια μπροστὰ στὴν πραγματικότητα. Ἄν ἔχουν αὐτοὶ ὁρεξὴ νὰ μᾶς περιπλέξουν σὲ τυχοδιωκτικὰ ἐνέργειες, ἐμεῖς δὲν ἔχου-

με καμμιὰ ὀρεξή. Ὡστε ἂς κάθονται ἡσυχὰ κι ἀφοῦ πρόκειται γιὰ ζήτημα τῶν Δυνάμεων ἂς περιμένουν ὅσο αὐτὲς νὰ εὐνοήσουν τὸ ζήτημά τους. Κ' ἐν τῇ μεταξύ ἂς φροντίσουν αὐτοὶ νὰ διορθωθοῦν μὲ τὶς διαρκεῖς ἐπαναστάσεις τους δὲν κατορθώνουν νὰ νικήσουν τὰ προσωπικά τους· εἶναι πρωτοφανὴ πράγματα ὅσα γίνονται ἐκεῖ κάτω σὲ στιγμὲς ποὺ ὅλοι ἔπρεπε νὰ εἶναι σύμφωνοι μὲ τοὺς αἰώνιους καυγάδες καὶ τὶς παραιτήσεις καὶ τὶς μικροφιλοτιμίες τους. Μὰ καὶ κάτι ἄλλο. Ἡ Κρήτη γέμισε ἀπὸ **πολιτικούς**. Μὰ εἶναι κατάσταση αὕτη; Τί μπορεί κανεὶς νὰ περιμένει ἀπὸ τρακόσους χιλιάδες ποὺ κατορθώνουν νὰ ἔχουν ὀχτακόσιους πολιτευόμενους, ἴσως καὶ περισσότερους; Καὶ τί θὰ γίνουν αὐριο αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ ξεσυνειθίζουν τὴ δουλειὰ καὶ θὰ χυμῆξουν στὸ δημόσιο ταμεῖο, ζητώντας θέσεις ἀργομιστῶν; Ἄς τὰ καλοσυλλογιστοῦν αὐτὰ οἱ Κρητικοί· ἂς ἀφήσουν τὶς παλληκαριές καὶ τὰ κουμπουροδγαλίσματα μπροστὰ σὲ Ἀγγλους καὶ τὰ ἔνοπλα συλλαλητήρια, περιμένοντας τὴν εὐμένεια τῶ Δυνάμεων ἢ τὸ ἐτοιμοπόλεμο τῆς Ἑλλάδας· κι ὥς τότε ἂς συμμαζευτοῦν, ἂς στρωθοῦν στὴ δουλειὰ τους κι ἂς ἀφήσουν τὴν πολιτικὴ σὲ καμμιὰ τριανταριά σαράντα τὸ πολὺ πρόσωπα (ἀφοῦ τὸ πολὺ εἴκοσι βουλευτὲς θὰ ταιριάζει νὰ βγάλουν μετὰ τὴν ἔνωση). Ἀργομιστοὺς καὶ ὑπὲρ πατρίδος παθόντας ἀρκετοὺς περιέθαλψε τὸ ἐλεύτερο Βασίλειο· ἄλλους δὲ χρειάζομαστε. Μᾶς χρειάζονται μπράτσα ποὺ νὰ δουλεύουν καὶ μόνο γιὰ τέτοια μποροῦμε νὰ κάνουμε θυσίες.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ. Μιλήσαμε στὸ ἄλλο φύλλο γιὰ τὶς ἑκτακτες ἑδρες τῆς νομικῆς σχολῆς. Θέλετε τώρα νὰ μάθετε πῶς ὁ πρότυπος αὐτὸς ὑπουργὸς ποὺ γιὰ τὴν τύχη μας βρέθηκε νὰ διευτύνει τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας κανόνισε τὶς ἑδρες τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς; Ὁ ἄνθρωπος σκέφτηκε ἀπλῶς, πῶς γιὰ τὴ **φιλοσοφικὴ** σχολὴ ἑδρες τῆς **φιλοσοφίας** δὲ χρειάζονται· γι' αὐτὸ δὲν ἔκανε **καμμιὰ** ἑκτακτὴ ἑδρὰ τῆς φιλοσοφίας, ἴσως γιὰτὶ νόμισε πῶς αὐτὴν τὴν ἀντιπροσωπεύει ἐπαξίως ὁ... Μαργαρίτης ὁ Εὐαγγελίδης. Ὡς γιὰ νέα ἑλληνικὴ φιλολογία — αἱ τέτοιες λεπτομέρειες ζητᾶτε, καὶ τόσο ἐπικίνδυνες μάλιστα γιὰ ἓναν ὑπουργὸ ποὺ θεωρήθηκε γιὰ μαλλιαρὸς! Αὐτὸ δὲ ἔλειπε ἀκόμα νὰ βάλουμε στὸ ἴδιο ἐπίπεδο τὴ νέα ἑλληνικὴ φιλολογία μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴ λογοτεχνία καὶ τὴ φιλοσοφία μὲ τὴ **«νομισματολογία, μετρολογία καὶ σφρα-**

γιδολογία». Μὰ δὲν κοκκινίζει ἀπὸ ντροπὴ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ. Ὑστερα ἀπ' τὸ ἀληθινὰ ζωντανὸ ἄρθρο τοῦ συνεργάτη μας στὸ περασμένο φύλλο τοῦ «Νουμά» — ἄλλο ἄρθρο ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν «Ἑστία» τῆς Δευτέρας καταπιάνεται μὲ τὴν ἀνακαίνιση τῆς ἐκκλησίας. Εἶν' ἀλήθεια πῶς ὁ κ. Μπαλᾶνος εἶναι ἀρκετὰ συντηρητικώτερος ἀπ' τὸ δικό μας τὸν «Περαστικό» — ἴσως γιὰτὶ ἔκανε ὑποψήφιος γιὰ τὴν ἑδρὰ τῆς Δογματικῆς. Μὰ ὅπως δὴποτε εἶναι ἀρκετὰ παρήγορο πῶς οἱ θεολόγοι μας **βλέπουν** πιά τὴν ἀνάγκη σοβαρῶν ἐκκλησιαστικῶν μεταρρυθμίσεων, βλέπουν τὴν καταστρεπτικὴ ἐπίδραση τῆς λατρείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν τύπων ἐν γένει ἀπάνου στὴ θρησκεία. Τὸ τονίζουμε αὐτὸ πῶς ἐμεῖς θέλουμε μεταρρυθμίσεις ριζικές, μεταρρυθμίσεις ποὺ νὰ τονίζουμε μέσα στὴ θρησκεία τὴν οὐσία καὶ νὰ τὴν κάνουνε χρήσιμη γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πρῶτα περιμένουν καὶ θέλουν νὰ ζήσουν τὴ ζωὴ αὕτη κ' ἔπειτα θυμοῦνται τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οἱ ὅροι ποὺ γέννησαν ἄλλοτε τὴν ἀντικοσμικὴ διδασκαλία τοῦ χριστιανισμοῦ πέρασαν πιά γιὰ πάντα· σήμερα κανένας δὲν περιφρονεῖ τὴν παρούσα ζωὴ· κι ἂν ἡ ἐκκλησία ὡς σήμερα ἀπὸ φόβο νὰ θίξει τὰ παλιὰ τῶκανε σιωπηρὰ δίνοντας σημασία στὴ λατρεία, στὸν τύπο—ὅμως σήμερα πρέπει νὰ τονιστεῖ ἡ διαφορὰ ἐκείνη, διαφορὰ ποὺ φέρνει ἀναγκαῖα μαζί της καὶ διαφορὰ θρησκείας. Μόνο τότε θὰ ἔχει ἡ ἐκκλησία **«μερίζονα»** καὶ **«πρακτικὸν προορισμὸν»**, ὅπως θέλει ὁ κ. Μπαλᾶνος, δταν **ἀντίθετα μὲ τὴν ἀρχικὴ τῆς βάση** παύσει νὰ διδάσκει τὴν περιφρόνηση τοῦ κόσμου καὶ νὰ προετοιμάζει γιὰ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ὡς γιὰ τὰ ἄλλα καὶ ὁ κληρὸς πρέπει βέβαια νὰ γίνεи κοσμικώτερος χωρὶς γένια καὶ μαλλιά — ἴσως καὶ χωρὶς τὰ ράσα — κι ὁ γάμος νὰ ἐπιτρέπεται σὲ ὅλους τοὺς κληρικοὺς **καὶ πρὶν καὶ μετὰ τὴ χειροτονία** κι ὁ ἀριθμὸς τῶ δεσποτάδων νὰ περιοριστεῖ (ὁ κ. Βενιζέλος ὅμως νειρεύεται νὰ συμπληρώσει τὶς κενὲς ἑδρες μὴν τύχει καὶ χαλάσει ἡ θρησκεία! ἀλλοίμονο, φιλελεύτερε κ. Βενιζέλε κι ὅμως σκλάβο τῆς πρόληψης!) καὶ τὰ μοναστήρια ὄχι νὰ καλυτερέψουν **μὰ νὰ καταργηθοῦν ὁλότελα** σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Ἄς κουνηθοῦν λοιπὸν κάπως ζωηρότερα οἱ θεολόγοι μας καὶ κάτι μπορεῖ νὰ γίνεи κ' ἐδῶ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ